אלא מעתה זר שסידר את המערכה ליחייב. לא ידענא למאן פריך ומאי לא אמרת בשלמא יש כאן וגרתא לי דפריך אהא דקאמר לעיל דאזריקה מיחייב אע"ג דליכא בתרה הקטרה ומכל מקום מחייבת עלה כיון דבדם מיהת עבודה תמה היא ל"ל אסידור מערכה ליחייב דליכא בתרה בסידור עני מערכה מידי ומשני ליכא סידור שני גזירין וכן יש לפרש כל הסוגיא והא דפריך לעיל גבי זר שסידר את השלחן ליחייב יש לפרש כן וקל להבין ומשני ליכא בזיכין והני תשיבי טולא כחד ולא דמו לזריקה והקטרה

הקטרה לא מעכבא:

והמזה בחטאת העוף. משום דלא דמיא לאחרים שאין לו קבלה בכלי אלא אוחז בראשו וכגוף ומזה ועוד שאין למזכח אלא דמה להני נקטה בחפי נפשה:

והמקטיר בעולת העוף. תימה לי אמאי לא קאמר נמי והממלה בעולת העוף ועוד קשיא לי ליתני המקטיר בכל הקדשים ובתוספתא דזבחים עייתתי וקתני סתמא והמקטיר וקתני בה נמי והממלה בעוף ותוספתא שלי מוטעה היא וע"ש בתוספתא אחרת ולפי הספרים שלי נראה לי דהכי פירושו והמקטיר בעולת העוף ואף המקטיר אף בעולת העוף ומשום דבחטאת העוף לא מיחייב אלא בהזאת דמה דליתא בה הקטרה מה שאין כן בכל הקדשים קאמר דבעולת העוף חייב אף המקטיר דלא מיבעיא במילוי דמה דאיתא נמי בחטאת העוף אלא אפילו בהקטרה דליכא דכוותה בחטאת העוף ולא מיבעיא בהקטרה דשאר זבחים דשייך בכל הזבחים אלא אפילו בעוף דליכא חטאת העוף דליתא בה הקטרה אפילו הכי בעולת העוף חייב:

זריקת דם בין לפני בין לאחר ולפנים והמזה בחטאת העוף. כחד תשיב להו ומקטיר בעולת העוף הרי תרי וניסוך היין והמים הרי ארבע:

והמעלה על גבי המזבח בין דבר כשר כו'. בכלל זה יש זריקה והזאות והקטרות וניסוך היין והמים שהרי כולן עולין על גבי המזבח:

מאי

"ולמבית לפרוכת ועבדתם=אל מבית לפרוכת הוא דעבודת מתנה ולא עבודת סילוק' הא בחוץ אפילו עבודת סילוק, אי הכי 'ועבדתם" נמי=אל מבית לפרוכת הוא 'דעבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה' הא בחוץ אפילו 'עבודה שיש אחריה עבודה?' 'ועבדתם" הדר עריבה קרא. בעי רבא עבודת סילוק בהיכל מהו: לפנים מדמינן ליה או לחוץ מדמינן ליה? הדר פשטא מבית-ולמבית, אלא מעתה זר שסידר את השלחן ליחייב? איכא סידור בזיכין, סידר בזיכין ליחייב? איכא סילוק והקטרה. זר שסידר את המנורה ליחייב? איכא נתינת פתילה, נתן פתילה ליחייב? איכא נתינת שמן, נתן שמן ליחייב? איכא הדלקה, הדליק ליחייב? הדלקה לאו עבודה היא, ולא? והתניא

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש" *לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת הצתת אליתא עבודה היא הדלקה לאו עבודה היא, אלא מעתה זר שסידר את המערכה ליחייב? איכא סידור שני גזירי עצים, סידר שני גזירין ליחייב? איכא סידור אברים, והא אמר רב אסי *אמר רבי יוחנן "זר שסידר שני גזירי עצים חייב"? בהא פליגי מר סבר עבודה תמה היא ומר סבר לאו עבודה תמה היא, תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דרבי יוחנן בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש" *לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת הצתת אליתא עבודה היא הדלקה לאו עבודה היא, אלא מעתה זר שסידר את המערכה ליחייב? איכא סידור שני גזירי עצים, סידר שני גזירין ליחייב? איכא סידור אברים, והא אמר רב אסי *אמר רבי יוחנן "זר שסידר שני גזירי עצים חייב"? בהא פליגי מר סבר עבודה תמה היא ומר סבר לאו עבודה תמה היא, תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דרבי יוחנן עבודות שזר חייב עליהן מיתה: זריקת דם בין לפנים בין לפני ולפנים והמזה בחטאת העוף, והממצה והמקטיר בעולת העוף, והמנסך שלשה לוגין מים ושלשה לוגין יין תניא כוותיה דרבי יוחנן עבודות שזר חייב עליהן מיתה: המרים את הדשן, ושבע הזאות שבפנים ושבמצורע והמעלה על גבי המזבח בין דבר כשר בין דבר פסול (ח) למה מפיסין, למה מפיסין כדאמרן? אלא למה מפיסין ורוזרין ומפיסין? אמר רבי יוחנן כדי *להרגיש כל העזרה שנאמר "אשר יחדין נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש". במה מפיסין? רב נחמן אמר בבגדי חול ורב ששת אמר בבגדי קדש רב נחמן אמר בבגדי חול דאי אמרת בבגדי קדש איכא בעלי זרועות דהמס' ועבדי' רב ששת אמר בבגדי קדש דאי אמרת בבגדי חול אגב חביבותיה מיקרו ועבדי אמר רב נחמן מנא אמינא לה דתנן "מסרון לחזנין והיו מפשיטין אותן את בגדיהן ולא היו מניחין עליהן אלא מכנסים בלבד מדם החטאת על קיר המזבח" (ויקרא ה): **בעולת העוף**. כתיב מיצוי 'ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמלה דמו על קיר המזבח" (ויקרא ה): **וסמקטיר**. שהעולה כליל היא: **וסמנסך שלשה לוגין**. שהיא פחות שבנסכים רביעית ההין לכבש ולאילו תרומת הדשן לא קתני והייט כרב: **בין דבר פסול**. בהגך פסולין שפסולן בקודש דאם עלו לא ירדו' משום הכי חמיבא הקטרה: **כדאמרן**. שהיו באים לידי מחלוקת: **למה מפיסין ורוזרין ומפיסין**. למה נאספין לפיים ארבעה פעמים ביום כדתנן במתניתין ופיסו על כולן באסיפה ראשונה מי יזכה לזה ומי לזו: **להרגיש**. להשמיע קול המון עם רב כמה פעמים שהוא כבוד למלך שנאמר "בבית אלהים וגו'": **במה מפיסין**. מה היו לוקחין ואותם הנאספין לפיים-בגדי חול או בגדי קדש: **בבגדי חול**. שהוא כבוד למלך: **בבגדי קדש**. אף על פי שלא זכו בגורל: **מקרו ועבדי**. עבודה בבגדי חול אותן שזכו לפיים: **לאוזנים**. שמשון: **באותם שלא**

ולמבית לפרוכת. אפשיר בין כללא לפרוכת-מבית לפרוכת הוא דעבודה מתנה (כנון) הזאות שבין הבדים דיום הכפורים ונתינת קטורת על האש: **ולא עבודה סילוק**. (כנון) הוצאת כף ומחתה שהכהן גדול מכניס שם לקטורת יום"כ ומניח בין הבדים ואח"כ חוזר ומוציאן: **אי הכי ועבדתם נמי מבית לפרוכת** (ג) **דעבודה תמה**. כנון נתינת קטורת על האש: **ולא שיש אחריה עבודה**. הוצאת כף ומחתה שיש אחריה חפינה והקטרה: **ועבדתם הדר עריבה**. לענין עבודה תמה שהוי"ו מוסיף לענין ראשון 'עבודת מתנה' לא מיהדר אלא אמבית לפרוכת דלקמיה דלא כתיב ביה וי"ו: **עבודת סילוק בהיכל**. והיא עבודה תמה כגון דישון מזבח הפנימי והמנורה ללוי מהו: **מבית לפרוכת פוס ליה למיכחב**. וכתיב "ולמבית לפרוכת" לעשות היכל כבית קדשי הקדשים ופטור על עבודת סילוק: **אלא מעתה**. דעבודת מתנה מיחייב בהיכל דמיהא זר דמרבית "ולמבית": **זר שסידר**. לחם ליחייב מיתה ואמאי אמרינן לעיל ד' עבודות וחו לא: **ליכא סידור בזיכין**. בתריה דלכתיב (ויקרא כד) "ונתת על המערכת לבונה זכה" ולהו 'עבודה תמה' היא: **ליכא סילוק וסקטרה**. עדיין לא נגמרה עבודתה עד שכת הבאה שיסלקנה ויקטיר הבזיכין: **שסידר לחם המנורה**. בבוקר היו מסלקין את הגרות של זהב מן המטרה לקנח אפרן יפה וחוזרין וקובעין לאותם בה והרי עבודה תמה: **הלחם אליבא**. הלחם קיימים דקיים אם הוצרך להניח על המזבח בחחם מן המערכות כגון שקרבה מערכה לבלות שנשרפה כל המדורה: **ובכלי שרת**. שיהא לוכש בגדי כהונה אלבעה אם כהן הדיוט הוא, ואם כהן גדול הוא שמונה שהרי נאמר כאן "הכהנים" וכל מקום שנאמר "בני אהרן הכהנים" = בכהנים משמע בבגדי כהונתם: **שסידר המערכה**. עליה: **ליכא בתרה סידור שני גזירין**. דילפינן להו לקמן (דף כה) מקראי: **ליכא סידור אברים**. דתמיד בתריה וכל זה מעבודת הסידור הוא: **בהא אליבא**. רב ורבי יוחנן-רבי יוחנן סבר סידור שני גזירין=עבודה תמה היא שסידור מערכת עליה תמה וגומרת היא בה, וסידור האברים=תחילת סידור אחר הוא ורב סבר לא עבודה תמה דאם סידור אחד הוא: **זריקת דם**. המזבח בחוץ: **בין לפנים**. הזאה שעל הפרוכת: **בין לפני ולפנים**. שעל בין הבדים דיום הכפורים: **בחטאת העוף**. כתיב הזאה "והזה מדם החטאת על קיר המזבח" (ויקרא ה): **בעולת העוף**. כתיב מיצוי 'ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמלה דמו על קיר המזבח" (ויקרא ה): **וסמקטיר**. שהעולה כליל היא: **וסמנסך שלשה לוגין**. שהיא פחות שבנסכים רביעית ההין לכבש ולאילו תרומת הדשן לא קתני והייט כרב: **בין דבר פסול**. בהגך פסולין שפסולן בקודש דאם עלו לא ירדו' משום הכי חמיבא הקטרה: **כדאמרן**. שהיו באים לידי מחלוקת: **למה מפיסין ורוזרין ומפיסין**. למה נאספין לפיים ארבעה פעמים ביום כדתנן במתניתין ופיסו על כולן באסיפה ראשונה מי יזכה לזה ומי לזו: **להרגיש**. להשמיע קול המון עם רב כמה פעמים שהוא כבוד למלך שנאמר "בבית אלהים וגו'": **במה מפיסין**. מה היו לוקחין ואותם הנאספין לפיים-בגדי חול או בגדי קדש: **בבגדי חול**. שהוא כבוד למלך: **בבגדי קדש**. אף על פי שלא זכו בגורל: **מקרו ועבדי**. עבודה בבגדי חול אותן שזכו לפיים: **לאוזנים**. שמשון: **באותם שלא**

ולמבית לפרוכת. אפשיר בין כללא לפרוכת-מבית לפרוכת הוא דעבודה מתנה (כנון) הזאות שבין הבדים דיום הכפורים ונתינת קטורת על האש: **ולא עבודה סילוק**. (כנון) הוצאת כף ומחתה שהכהן גדול מכניס שם לקטורת יום"כ ומניח בין הבדים ואח"כ חוזר ומוציאן: **אי הכי ועבדתם נמי מבית לפרוכת** (ג) **דעבודה תמה**. כנון נתינת קטורת על האש: **ולא שיש אחריה עבודה**. הוצאת כף ומחתה שיש אחריה חפינה והקטרה: **ועבדתם הדר עריבה**. לענין עבודה תמה שהוי"ו מוסיף לענין ראשון 'עבודת מתנה' לא מיהדר אלא אמבית לפרוכת דלקמיה דלא כתיב ביה וי"ו: **עבודת סילוק בהיכל**. והיא עבודה תמה כגון דישון מזבח הפנימי והמנורה ללוי מהו: **מבית לפרוכת פוס ליה למיכחב**. וכתיב "ולמבית לפרוכת" לעשות היכל כבית קדשי הקדשים ופטור על עבודת סילוק: **אלא מעתה**. דעבודת מתנה מיחייב בהיכל דמיהא זר דמרבית "ולמבית": **זר שסידר**. לחם ליחייב מיתה ואמאי אמרינן לעיל ד' עבודות וחו לא: **ליכא סידור בזיכין**. בתריה דלכתיב (ויקרא כד) "ונתת על המערכת לבונה זכה" ולהו 'עבודה תמה' היא: **ליכא סילוק וסקטרה**. עדיין לא נגמרה עבודתה עד שכת הבאה שיסלקנה ויקטיר הבזיכין: **שסידר לחם המנורה**. בבוקר היו מסלקין את הגרות של זהב מן המטרה לקנח אפרן יפה וחוזרין וקובעין לאותם בה והרי עבודה תמה: **הלחם אליבא**. הלחם קיימים דקיים אם הוצרך להניח על המזבח בחחם מן המערכות כגון שקרבה מערכה לבלות שנשרפה כל המדורה: **ובכלי שרת**. שיהא לוכש בגדי כהונה אלבעה אם כהן הדיוט הוא, ואם כהן גדול הוא שמונה שהרי נאמר כאן "הכהנים" וכל מקום שנאמר "בני אהרן הכהנים" = בכהנים משמע בבגדי כהונתם: **שסידר המערכה**. עליה: **ליכא בתרה סידור שני גזירין**. דילפינן להו לקמן (דף כה) מקראי: **ליכא סידור אברים**. דתמיד בתריה וכל זה מעבודת הסידור הוא: **בהא אליבא**. רב ורבי יוחנן-רבי יוחנן סבר סידור שני גזירין=עבודה תמה היא שסידור מערכת עליה תמה וגומרת היא בה, וסידור האברים=תחילת סידור אחר הוא ורב סבר לא עבודה תמה דאם סידור אחד הוא: **זריקת דם**. המזבח בחוץ: **בין לפנים**. הזאה שעל הפרוכת: **בין לפני ולפנים**. שעל בין הבדים דיום הכפורים: **בחטאת העוף**. כתיב הזאה "והזה

אמר קרא ולמבית לפרוכת כו'. תימה לרב אמאי לא אמר דלא אמר לא אמר לא אמר ל